

Selection of retention elements for combined fixed and removable restorations

S. Agatsidi¹, N. Sykaras², M. Patras³

The prosthetic rehabilitation of patients with extended edentulous areas, presents a clinical challenge for the dentist and requires sufficient analysis, customization and flexibility of the treatment plan. The combination of fixed and removable prostheses is many times a viable solution to the clinical problem, offering the possibility of long spans rehabilitation with soft tissue deficiency and the advantage of improved stability for the removable prosthesis. Therapeutic options of this kind become popular again in the recent years and present an important alternative approach for the contemporary clinician, because they can offer fast and economic solutions to the problem of partial edentulism. In those cases, the removable partial denture (RPD) can be designed with conventional clasps, precision attachments or telescopic crowns. There is also the possibility for alternative design RPDs taking into consideration the individual clinical circumstances that may allow an advantageous design for retention and esthetics. Regardless of what the RPD design will be, its combination with the fixed prosthesis should be functionally and esthetically successful satisfying the patient's expectations and ensuring a complications free function.

The aim of this paper is the presentation and evaluation of the specific parameters that will allow detailed formation of an individual treatment plan and correct selection of the proper retentive mechanism for the RPD. Design characteristics of the RPD metal framework will also be presented, along with important clinical and laboratory steps helping the clinician in the successful execution of the treatment plan and minimizing the risk for prosthetic complications.

Key words: Retentive elements, removable partial denture, clasps, precision attachments, telescopic crowns

Odontostomatological Progress 2013, 67 (2): 310-329

1. DDS
2. DDS, MSc, PhD
3. DDS, CDT

Department of Prosthodontics, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Επιλογή συγκρατητικών μηχανισμών στο συνδυασμό ακίνητης-κινητής αποκατάστασης

Στ. Αγατσίδη¹, Ν. Συκαράς², Μ. Πάτρας³

Η προσθετική αποκατάσταση ασθενών με μεγάλα νωδά διαστήματα αποτελεί πρόκληση για τον κλινικό οδοντίατρο και προϋποθέτει την επαρκή ανάλυση, εξατομίκευση και ευελιξία του σχεδίου θεραπείας. Ο συνδυασμός ακίνητης-κινητής αποκατάστασης μπορεί να δώσει λύση στο διαγνωστικό πρόβλημα, καθώς παρέχει τη δυνατότητα αποκατάστασης νωδών διαστημάτων μεγάλης έκτασης και έλλειψης μαλακών ιστών, με ταυτόχρονη βελτίωση της σταθερότητας της κινητής πρόσδεσης. Τα τελευταία χρόνια επαναπροσδιορίζονται θεραπευτικές λύσεις τέτοιου είδους στο σχέδιο θεραπείας και αποτελούν σημαντική εναλλακτική λύση στα χέρια του σύγχρονου οδοντίατρου, γιατί μπορούν να ανταποκριθούν επιτυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις μερικής νωδότητας, με άμεσο και οικονομικό τρόπο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η μερική οδοντοστοιχία (ΜΟ) μπορεί να κατασκευαστεί με συμβατικά άγκιστρα, ή με συνδέσμους ακριβείας, ή ακόμη και με σύστημα τηλεσκοπικών στεφανών. Υπάρχει επίσης η δυνατότητα για εναλλακτική σχεδίαση μιας ΜΟ λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες κλινικές συνθήκες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν με πλεονεκτικό τρόπο για τη συγκράτηση και την αισθητική. Όποιος και αν είναι ο σχεδιασμός της τελικής κινητής αποκατάστασης, ο συνδυασμός της με την αντίστοιχη ακίνητη πρόσδεση θα πρέπει να είναι επιτυχημένος τόσο λειτουργικά όσο και αισθητικά, ικανοποιώντας τις ανάγκες του εκάστοτε ασθενούς και εξασφαλίζοντας τη μακροβιότητα των φυσικών δοντιών χωρίς επιπλοκές και συμβάματα από τη συνύπαρξη ακίνητης-κινητής πρόσδεσης.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση και αξιολόγηση των επιμέρους παραμέτρων που θα μας οδηγήσουν στη διαμόρφωση ενός άρτιου και εξατομικευμένου σχεδίου θεραπείας και στη σωστή επιλογή συγκράτησης της μερικής οδοντοστοιχίας (ΜΟ). Θα αναλυθούν επίσης σημεία προσοχής κατά το σχεδιασμό των μεταλλικών σκελετών των αποκαταστάσεων, καθώς και σημαντικά κλινικά και εργαστηριακά στάδια που θα διευκολύνουν τον κλινικό οδοντίατρο στην εκτέλεση του σχεδίου θεραπείας, προσφέροντας ένα προβλέψιμο τελικό αποτέλεσμα και αποτρέποντας τυχόν προσθετικές αστοχίες.

Λέξεις ευρετηρίου: Συγκρατητικά στοιχεία, μερική οδοντοστοιχία, άγκιστρα, σύνδεσμοι ακριβείας, τηλεσκοπικές στεφάνες

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2013, 67 (2): 310-329

1. Οδοντίατρος
2. Επίκουρος Καθηγητής
3. Μεταπτυχιακός φοιτητής

Εργαστήριο Προσθετικής, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδί, 115 27 Αθήνα